

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/104/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010412
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123010412.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na neverejnom zasadnutí dňa 3.10.2023 prejednal sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. júna 2023, sp. zn. 37Pp/103/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.06.2023, sp. zn. 37Pp/103/2023, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 odsek 1 písmeno b), odsek 25 Trestného zákona v spojení s § 67 Trestného zákona v spojení s § 415 odsek 1 Trestného poriadku sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX, podmienčne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5T/199/2008 zo dňa 14.03.2003 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/55/2013 zo dňa 20.06.2013 a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/2/2008 zo dňa 12.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/28/2014 zo dňa 29.05.2014.

II. Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona určuje odsúdenému skúšobnú dobu 7 (sedem) rokov a súčasne nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným 3 (tri) roky a zároveň odsúdenému ukladá v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenia a povinnosť:

- podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- podľa § 51 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona zákaz stretávať sa s F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., H. I. J. XX/X,
- podľa § 51 odsek 3 písmeno d) Trestného zákona zákaz vstupu do barov, pubov, krčiem a inak označených zariadení určených prevažne na konzumáciu alkoholických nápojov,
- podľa § 51 odsek 4 písmeno a) Trestného zákona príkaz nepriblížiť sa k K. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. L. XXX/XXX, I., I. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, B. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia určenej osoby,
- podľa § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve,
- podľa § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona príkaz zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah výrokovkej časti napadnutého uznesenia. Ďalej uviedol nasledovné:

„Proti tomuto uzneseniu podal intervenujúci prokurátor okamžite po jeho vyhlásení sťažnosť. Dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmiennečne prepustenie. S poukazom na trestnú minulosť odsúdeného, ako aj závažnosť trestnej činnosti, však nie je možné dôvodne predpokladať, že odsúdený v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život a nedopustí sa trestnej činnosti.

Zo zmyslu inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že podmiennečné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu.

Tieto skutočnosti odôvodňujú podmiennečné prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.

Vzhľadom na uvedené som toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a to aj s ohľadom na jeho trestnú minulosť, a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd Trenčín napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trenčíne spisová značka 37Pp/103/2023 zo dňa 26.06.2023 zrušil.“

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

V súvislosti s posudzovaním splnenia zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd považuje za potrebné opakovane zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti z výmery uložených vykonávaných trestov odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnej zákonnej podmienky, spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd zdôrazňuje, že okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Medzi rozhodné skutočnosti, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie, patrí zistenie, že správanie odsúdeného, ktorý je po prvýkrát vo výkone trestu, hoci v strednom stupni stráženia (aktuálne je zaradený do výstupného oddielu), je nielen na požadovanej úrovni, ale neustále u neho dochádza len k pozitívnemu progresu, za čo mu bolo udelených doposiaľ 13 disciplinárnych odmien, pričom disciplinárne potrestaný nebol. Z týchto dôvodov sa krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého v správaní odsúdeného vo výkone trestu (i keď so stredným stupňom stráženia) došlo k výraznému zlepšeniu, čoho prejavom je aktívne plnenie stanoveného programu zaobchádzania vo všetkých bodoch. Z hodnotenia ústavu pritom nevyplývalo, že by sa jednalo o účelové konanie odsúdeného, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre podmiennečné prepustenie. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu o výchovnom vplyve dlhodobého výkonu trestu na odsúdeného, ktorý plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestov odňatia slobody preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona, aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že odsúdený má v odpise z registra trestov evidovaných síce 8 záznamov, avšak väčšina z nich sa jedná o zbíhajúcu trestnú činnosť, za čo mu bol uložený súhrnný trest, na dva záznamy sa hľadí, ako keby nebol odsúdený a zvyšné dva záznamy sa týkajú jeho odsúdenia, za ktoré súčasne vykonáva tresty odňatia slobody. Odsúdený si podľa hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody v ilave počas pomerne dlhému výkonu trestov (10 rokov) uvedomil a spáchanie trestnej činnosti postupne prehodnotil, prijal plnú zodpovednosť za spáchané skutky za čo sa aj poškodeným aj ospravedlnil, čím dospel nielen ku kritickému postoju k spáchanej trestnej činnosti, ale aj vytvoreniu si predpokladov

pre riadne vedenie života po ukončení výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd sa zaoberal skutočnosťami svedčiacimi tak v prospech, ako aj v neprospech odsúdeného, na rozdiel od prokurátora, ktorý poukázal len na negatívne poznatky súvisiace s osobou odsúdeného. V tomto smere okresný súd súčasne zrozumiteľne vysvetlil, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život. Pokiaľ prokurátor poukazuje vo svojich námietkach na zaradenie odsúdeného v ústave so stredným stupňom stráženia, krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, pričom dodáva, že zákon umožňuje podmienené prepustenie odsúdeného bez ohľadu na stupeň stráženia, pokiaľ výchovný účel u odsúdeného bol naplnený a dostatočne preukazuje splnenie materiálnych podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného. Podľa názoru krajského súdu nemožno opomenúť ani skutočnosť, že hoci počas doterajšieho konania, a dokonca ani v trestných konaniach vedených za trestnú činnosť, pre ktorú odsúdený vykonáva tresty odňatia slobody, nebol u odsúdeného skúmaný jeho duševný stav, avšak s poukazom na skladbu trestnej činnosti a vek, v ktorom sa odsúdený jej dopustil, okresný súd správne vyhodnotil odsúdeného osobnosť a jej možné negatívne povahové črty v čase jej páchania (ako zvýšený stupeň egoizmu bez uvedomovania si dôsledkov, či nedostatok empatie) ako osobnosť „nevyzretú“ do dospelosti, čím sa dopustil skutkov v tzv. „mladíckej nerozvážnosti“.

Preto aj krajský súd dospel k záveru, že dlhodobým pôsobením výkonu trestu na osobu odsúdeného bol dosiahnutý výchovný účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorý v rozumnej miere zakladá odôvodnený predpoklad vedenia riadneho života odsúdeným v budúcnosti, k čomu má dopomôcť aj pomerne dlhá skúšobná doba za súčasného nariadenia probačného dohľadu spojeného s primeranými obmedzeniami a povinnosťami, ktoré by mali eliminovať možné rizikové faktory u odsúdeného.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.